

Can Cases del Riu

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. P.I. Sant Vicenç. Can Cases del Riu s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Crta B-225, agafant el trencall cap al carrer Metal·lúrgia, en direcció al P.I Can Cases del riu

Coordenades:

Latitud: 41.45308
Longitud: 1.98285
UTM Est (X): 415044
UTM Nord (Y): 4589554

Classificació

Número de fitxa 08054-111
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 3719-I
Número inventari IPA núm. 27361
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dv., 08/07/2011 - 02:00

Descripció

Masia formada per un conjunt de cossos destinats a vivenda i producció agrícola, envoltats per un mur que envolta el conjunt i l'aïlla de l'exterior. El cos principal està destinat a vivenda, i compta amb planta baixa, primer pis i golfes. Es troba cobert a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana. Es tracta d'una construcció feta en mur de mamposteria irregular amb fragments de maó, tot arrebossat i pintat de color blanc. La façana principal es troba encarada a ponent i s'obre a nivell de planta baixa amb un portal allindat ubicat al centre de l'edifici. A banda i banda del portal s'obren dues finestres rectangulars. Aquestes obertures es corresponen a nivell de primer pis amb tres balcons protegits amb baranes de ferro. Destaca a nivell de les golfes una galeria oberta formada per una obertura central més alta i dues obertures a banda i banda de mida més reduïda. Aquestes finalitzen a la part superior amb una arcada de mig punt, i es troben separades entre elles per pilars quadrangulars. Finalitza la galeria amb una obertura quadrangular per banda. Al cos principal s'annexa en l'angle recte un altre espai destinat antigament a garatge i tasques agrícoles formant per planta baixa i primer pis. Es tracta d'una construcció feta amb murs de mamposteria arrebossats i pintats en color blanc. La coberta és en tots els cossos a doble vessant, amb el carener paral·lel a la façana principal. Completen el conjunt, un cos destinat a garatge, l'antic celler, l'antiga era, un magatzem adjunt i l'antic safareig. Tots aquests cossos es troben disposats en forma de L, de tal manera que creen un pati interior, destinat antigament a feines agrícoles.

Observacions:

Apareix al llistat del POUM amb el núm. B1.05

Història

Cal pensar que Can Cases és una masia amb orígens medievals, tot i que no és fins el cens del 1573 que trobem la presència d'una família amb el cognom Cases al terme. Així, als censos parroquials del 1573 apareixen esmentats Francesc Cases, Margarida Cases i Vicenç, Paula, Jaume, Antic i Bartomeu Cases. Al cens parroquial del 1600 apareixen com a propietaris Bartomeu Cases, la seva esposa Antiga, i els seus fills Miquel, Eulàlia i Joan. RUIZ (1998: 162) Entrats al segle XVIII, a partir del cens elaborat pel Sr. De Castellbisbal 1758 Fadric Vicenç Álvarez de Toledo i Osorio sabem que era propietari Antoni Cases. Per la seva situació, els terrenys de la seva propietat eren destinats meitat al conreu de la vinya i meitat a l'horta. Els horts eren contractats en arrendament, i la vinya en contracte de rabassa morta des de finals del segle XVIII. En tant que edifici podria haver tingut una renovació de la seva estructura vora l'any 1858. Arquitectònicament es correspon a un edifici aixecat a mitjans i finals del segle XIX, possiblement a sobre de les restes de l'antic mas de Can Cases, del qual podria aprofitar alguns murs a nivell de planta baixa. A finals del segle XIX el geòleg canonge senyor Almela, va trobar fòssils d'uns mol·luscs que vivien a l'aiguabarreig del mar amb un riu que hi desembocava. MATEU (1999: 18) . Per motius matrimonials els cognoms dels propietaris de la casa han anat canviant, sent propietat actualment de la família Bosch, hereus de la antiga família Cases. Cal fer esment de la forta transformació que han sofert els entorns de la casa en les darreres dècades del segle XX. Els antics camps de conreu de la casa són ocupats hores d'ara per la indústria CELSA dedicada a la transformació de productes metal·lúrgics. Aquesta indústria ha envoltat pràcticament tota la casa, obligant-la a envoltar-se d'un mur perimetral de protecció.

Bibliografia

- MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
- MATEU MIRÓ J. (2007) Motius, persones, fets. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
- MATEU MIRÓ J. (1987) Semblança de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
- RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

